Acatistul Sfântului Ignatie Briancianinov

(30 aprilie/ 13 mai)

Sfântul ierarh Ignatie Briancianinov, episcop al Caucazului și al Mării Negre (30 aprilie/ 13 mai):

https://www.academia.edu/43009470/Sf%C3%A2ntul_ierarh_Ignatie_Briancianinov_episcop_al_Caucazului_%C8%99i_al_M%C4%83rii_Negre_30_aprilie_13_mai_

https://archive.org/details/sf.-ignatie-briancianinov

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-ignatie-briancianinov/steaemy1/sf-ignatie-briancianinov

***

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

****

Acatistul Sfântului Ignatie Briancianinov:
https://www.youtube.com/watch?v=S50ZA6NH-gU

&&&

Troparul Sfântului Ignatie Briancianinov (glas 8): Apărătorule al Ortodoxiei, al pocăinţei şi rugăciunii lucrător şi dascăl prea ales, podoaba cea de Dumnezeu insuflată a arhiereilor, slava şi lauda monahilor, cu scrierile tale pe noi toţi ne-ai înţelepţit; alăută duhovnicească, noule Gură de Aur, ierarhe Ignatie, roagă pe Cuvântul, Hristos Dumnezeu, pe care în inima ta L-ai purtat, să ne dăruiască nouă mai înainte de sfârşit a ne pocăi.

***

Condac 1

Cel ce ai fost ales de Împăratul Ceresc şi proslăvit de El, ***părinte ierarhe Ignatie, prăznuind acum prea cinstită pomenirea ta, cu osârdie te rugăm: călăuzeşte-ne la calea mântuirii, izbăveşte-ne de vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi, de scârbe şi de dureri pe cei ce cu dragoste strigăm ţie: Bucură-te, ierarhe Ignatie, al pocăinţei şi rugăciunii lucrător şi dascăl prea ales!***

Icos 1

Arhanghelii şi îngerii se minunau de vieţuirea ta, părinte ierarhe Ignatie, căci din pruncie ai avut mare dorire către Dumnezeu şi întru poruncile Lui ai petrecut neabătut viaţa ta. Minunându-ne de această bună pricepere a ta, cu umilinţă strigăm ţie:
Bucură-te, că pe părinţii tăi îndureraţi de nerodire, cu naşterea ta i-ai mângâiat;
Bucură-te, odraslă minunată şi de neam cinstit;
Bucură-te, necontenită bucurie a îngerului tău păzitor;
Bucură-te, cele ce cu blândeţea şi supunerea ta pe părinţii şi povăţuitorii tăi i-ai uimit;
Bucură-te, cela ce din pruncie te-ai gătit pentru ascultare monahicească;
Bucură-te, cel ce sufletul tău de prunc către Dumnezeu l-ai îndreptat;
Bucură-te, cel ce clipele de răgaz ale pruncie tale în rugăciune şi cugetare la Dumnezeu le-ai petrecut;
Bucură-te, cela ce pentru fraţii şi surorile tale mai mici pildă de rugăciune şi ascultare te-ai arătat;
Bucură-te, ierarhe Ignatie, al pocăinţei şi rugăciunii lucrător şi dascăl prea ales!

Condac 2

Văzând darurile tale cele mari, părinţii tăi te-au îndreptat către oraşul împărătesc, ca să dobândeşti învăţătura spre a primi cinul ostăşesc. Ci tu, alesule al lui Dumnezeu, tânăr fiind cu anii, dar bătrân cu înţelegerea, toate acestea stricăcioase şi de-

grab trecătoare le-ai socotit şi către singura frumuseţe şi negrăită desfătare – Domnul Iisus Hristos - cu mintea şi cu inima ai năzuit, cântându-I: ***Aliluia !***

Icos 2

Înţelegere dumnezeiască ai primit de la Iubitorul tău Mântuitor Hristos, Ignatie, vrednicule de mirare, atunci când încă prunc fiind, în toate chipurile cele văzute ale acestei lumi vedeai mâna Cerescului Făcător şi Purtător de grijă. Pentru aceasta mult slăvindu-te, îţi strigăm unele ca acestea:
Bucură-te, cela ce în priveliştile cele văzute ale firii L-ai contemplat pe Dumnezeu Cel Nevăzut;
Bucură-te, cela ce liniştea şi însingurarea pădurii ai iubit;
Bucură-te, cela ce din anii copilăriei mare dorire către Dumnezeu ai avut;
Bucură-te, cela ce toate cele frumoase şi desfătate ale lumii acesteia cu vederea le-ai trecut;
Bucură-te, cela ce de la Domnul răsplătire cerească ai primit;
Bucură-te, cela ce rugăciunea lui Iisus neîncetat ai săvârşit-o cu gura şi ai păstrat-o în minte;
Bucură-te, cela ce iubire desăvârşită către Domnul ai arătat;
Bucură-te, cela ce pe mult doritul tău Iisus în inimă pururea L-ai purtat;
Bucură-te, ierarhe Ignatie, al pocăinţei şi rugăciunii lucrător şi dascăl prea ales!

Condac 3

Umbrit ai fost de puterea Celui Preaînalt, părinte prea fericite, atunci când cele ce în lumea aceasta se socotesc ca bunătăţi le-ai lepădat, şi luând crucea, după porunca Mântuitorului Hristos urmatu-l-ai fără a te uita înapoi, neîncetat cântând în inima ta: ***Aliluia!***

Icos 3

Având în sufletul tău înflăcărată dorinţa de a părăsi lumea şi a urma lui Hristos, nu te-ai temut nici de mânia ţarului, nici de împotrivirile părinteşti, şi încă vieţuind în lume, cu petrecere monahicească te-ai împodobit. Pentru aceasta, cinstind bărbăţia şi iubirea ta către Preadulcele Domn Iisus, te fericim aşa:
Bucură-te, cela ce în tinereţile tale tărie de diamant a duhului ai arătat;
Bucură-te, cela ce împărtăşirea în fiecare săptămână cu Sfintele lui Hristos Taine ca pe cea mai mare comoară o ai dorit;
Bucură-te, cela ce te împărtăşeşti acum de Hristos în ceruri, precum ai dorit încă fiind pe pământ;
Bucură-te, că sământa cea dumnezeiască pusă în pământul cel bun al inimii tale, cu lacrimi îmbelşugate o ai udat;

Bucură-te, că în mijlocul neghinelor lumii roada cea însutită a virtuţilor Domnului ai adus;
Bucură-te, păzitor plin de osârdie al curăţiei sufletului şi trupului;
Bucură-te, podoaba cea aleasă a înfrânării;
Bucură-te, că marea cuviinţă a chipului tău frumuseţea ta sufletească o mărturisea;
Bucură-te, ierarhe Ignatie, al pocăinţei şi rugăciunii lucrător şi dascăl prea ales!

Condac 4

Viforul gândurilor necredincioase nu te-a clătit, Ignatie, fericite, atunci când, netemându-te de mânia ţarului, cinul ostăşesc l-ai lepădat şi luând asupra ta jugul lui Hristos, lumea cu smintelile ei ai trecut-o cu vederea şi în pustie te-ai sălăşuit. Acolo dobândind odihna cea dorită sufletului tău, neîncetat ai cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 4

Când s-a auzit pe meleagurile tale că tu, tânăr fiind de ani, împodobit cu frumuseţe şi cu daruri, ai urât slava acestei lumi şi desfătarea ei, şi de aceea în pustie ai plecat, toate rudeniile tale mult se mirau; iar îngerii în ceruri foarte se bucurau şi proslăveau pe Dumnezeu, cel ce te-a răpit din calea lumească cea deşartă şi te-a aşezat pe calea cea strâmtă a călugăriei, care duce în Împărăţia Cerurilor. Iar noi, lăudând sfânta ta râvnă pentru Domnul, strigăm ţie:
Bucură-te, cela ce ai socotit mai de cinste a fi ostaş al Împăratului Ceresc decât al celui pământesc;
Bucură-te, cela ce împotriva ispitelor ce vin de la lume, de la trup şi de la diavol, cu tărie te-ai oştit;
Bucură-te, cela ce cu dumnezeiasca armă, Crucea lui Hristos, toate uneltirile vrăjmaşului le-ai biruit;
Bucură-te, cela ce cu platoşa dreptăţii te-ai îmbrăcat;
Bucură-te, cela ce coiful mântuirii ai dobândit;
Bucură-te, cela ce duhovnicească sabie, care este Cuvântul lui Dumnezeu, mai presus de toată arma omenească o ai iubit;
Bucură-te, cela ce de săgeţile celui viclean cu pavăza credinţei te-ai îngrădit;
Bucură-te, cela ce negrăită fericire a cinului îngeresc în cămara cerească o ai dobândit;
Bucură-te, ierarhe Ignatie, al pocăinţei şi rugăciunii lucrător şi dascăl prea ales!

Condac 5

Asemănătu-te-ai unei stele cu dumnezeiasca mergere, Ignatie, prea cuvioase, atunci când înaintea egumenului unei mănăstiri îndepărtate şi sărace ai stătut, cerându-i a te primi în rândul obştei; iar egumenul, cercându-te, nimica împotrivă n-a grăit,

blagoslovindu-te să păşeşti pe calea cea monahicească. Iar tu, învrednicindu-te de plinirea legămintelor tale, cu recunoştinţă ai strigat, întru zdrobirea inimii, Făcătorului tău de bine, Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 5

Toată obştea mănăstirii s-a minunat văzând marea ta osârdie spre plinirea ascultărilor prin care îţi cerca smerenia părintele tău duhovnicesc. Iar noi, cinstind nevoinţele şi ostenelile tale, pe care tânăr fiind cu vârsta le-ai îmbrăţişat pentru Hristos, cu uimire strigăm ţie:
Bucură-te, cela ce pe umeri crucea ta o ai luat şi următor lui Hristos te-ai arătat;
Bucură-te, cela ce calea monahicească cea strâmtă şi necăjită de voie o ai ales;
Bucură-te, cela ce nicicând îndărăt nu te-ai întors;
Bucură-te, cela ce prin smerenia ta duhul trufiei l-ai surpat;
Bucură-te, cela ce talantul tău în pământ nu l-ai îngropat;
Bucură-te, cela ce întru slava lui Dumnezeu şi mântuirea sufletelor omeneşti l-ai întrebuinţat;
Bucură-te, cela ce prin scrierile tale pline de dumnezeiască înţelepciune multe suflete înglodate în păcat ai înviat;
Bucură-te, cela ce dulcele glas al Cerescului Stăpân: „Slugă bună şi credincioasă, intră întru bucuria Domnului Tău”, ai auzit;
Bucură-te, ierarhe Ignatie, al pocăinţei şi rugăciunii lucrător şi dascăl prea ales!

Condac 6

Prin smerenie, prin osârdie şi mai cu seamă prin necontenită rugăciune, asupra patimilor trupeşti cu dârzenie te-ai oştit, ierarhe, până ce trupul tău rob duhului l-ai făcut; pentru aceasta dimpreună cu Cetele îngerilor stai acum înaintea scaunului PreaSfintei Treimi, pururea cântând: ***Aliluia!***

Icos 6

Cu îmbelşugare a răsărit în tine harul lui Dumnezeu atunci când, primind tu cinul cel îngeresc, cu treapta preoţiei curând ai fost cinstit, căci duhul tău, primit în braţele cele părinteşti deschise ţie, nespusă fericire a gustat. Iar când ai fost ales de Dumnezeu egumen al mănăstirii Pelsema, ziua şi noaptea ai grijit de oile cele cuvântătoare încredinţate ţie de Domnul, ca nici una din ele să nu piară din nepăsarea ta. Bucurându-ne de o asemenea purtare de grijă dumnezeiască pentru tine, strigăm ţie:
Bucură-te, cela ce prin primirea cinului îngeresc săvârşirea aşteptărilor tale o ai văzut;
Bucură-te, cela ce apărătorului tău ceresc, Sfântului mucenic Ignatie, purtătorul de Dumnezeu, ai urmat;

Bucură-te, cela ce în inima ta pe Domnul Iisus Hristos pururea, ca şi acela, L-ai purtat;
Bucură-te, cela ce dregătoria preoţiei ca pe un mare dar de la Dumnezeu o ai primit;
Bucură-te, cela ce eşti numit cu numele focului, aprins fiind de focul credinţei şi iubirii de Dumnezeu şi de aproapele;
Bucură-te, cela ce Jertfa cea fără de sânge, cu mare evlavie şi frică o ai adus;
Bucură-te, cela ce pe Maica cea prea nevinovată a lui Hristos, Dumnezeului nostru, ca pe o prea curată vistierie şi sfânt odor al dumnezeieştii slave o ai cinstit;
Bucură-te, cela ce în mănăstire Biserica frumos împodobită, cu hramul Milostivei Portaitisse ai înălţat;
Bucură-te, ierarhe Ignatie, al pocăinţei şi rugăciunii lucrător şi dascăl prea ales!

Condac 7

Voind Domnul cel iubitor de oameni ca să nu stea sub obroc făclia virtuţilor tale, ci tuturor să lumineze, încât toţi oamenii văzându-te, să slăvească pe Tatăl cel Ceresc, te-a scos din însingurata mănăstire, spre a-ţi da ascultări mult-ostenicioase. Minunându-ne de asemenea purtare de grijă a lui Dumnezeu, cu zdrobire strigăm: ***Aliluia!***

Icos 7

Noii mănăstiri a prea cuviosului Serghie, care este în apropierea oraşului împărătesc, te-a dăruit pe tine Domnul ca întâi-stătător şi bun păstor, iar tu, fără de odihnă ai purtat grijă de turma ta cea cuvântătoare şi ai râvnit la înfrumuseţarea chinoviei. Pentru aceasta, obştea ta te slăvea, strigând:
Bucură-te, cela ce ocrotitorului ceresc al mănăstirii tale, prea cuviosului Serghie, egumenului de la Radonej, următor ai fost;
Bucură-te, cela ce mănăstirea cu minunate biserici şi clădiri o ai împodobit;
Bucură-te, cela ce, ca un părinte iubitor de fii, pe fiii tăi, pe calea mântuirii către Împărăţia Cerurilor i-ai călăuzit;
Bucură-te, cel ce pe cei însetaţi a purcede pe calea monahicească în mănăstire cu bucurie i-ai primit;
Bucură-te, cela ce pe monahii cei neascultători, prin îndemnurile tale, la pocăinţă înlăcrimată i-ai adus;
Bucură-te, cela ce, ca un bun păstor, prin viaţa şi obiceiurile tale, pildă de nevoinţă monahicească întregii obşti ai dat;
Bucură-te, cela ce pentru mântuirea lor gata a-ţi pune sufletul ai fost;
Bucură-te, lauda şi slava monahilor;
Bucură-te, ierarhe Ignatie, al pocăinţei şi rugăciunii lucrător şi dascăl prea ales!

Condac 8

Străin şi călător fost-ai pe pământ, ierarhe, ca şi ceilalţi oameni. Dar Domnul te-a ales, ca pe un bine plăcut al Său, încă din anii tinereţii tale, iar prin viaţa şi scrierile tale cele de Dumnezeu insuflate cu osârdie Domnului ai slujit. Drept aceea, slavă înălţând Făcătorului tău de bine, Dumnezeu, îi strigăm: ***Aliluia!***

Icos 8

Întru totul fiind plin de virtuţi, înger în trup cu adevărat te-ai arătat, ierarhe Ignatie, cu dragoste primind pe toţi cei ce alergau la tine, durerile lor alinând, la calea pocăinţei povăţuind, neîncetată rugăciune şi plânsul cel din inimă învăţând. Pentru aceasta, bogaţi şi săraci, oameni cu faimă şi sărmani, fiii tăi duhovniceşti, strigau ţie:

Bucură-te, noule Gură de Aur, care prin cuvintele tale de foc, pe mulţi rătăciţi prin pocăinţă i-ai adus la Dumnezeu;

Bucură-te, cela ce prin scrierile tale, sufletele şi inimile celor ce te cinstesc le-ai luminat;

Bucură-te, cela ce a ne ruga pentru vrăjmaşi ne-ai povăţuit;

Bucură-te, cela ce însuţi te-ai rugat cu dragoste fierbinte pentru vrăjmaşii tăi;

Bucură-te, cela ce ne-ai învăţat a vedea în cei ce ne vrăjmăşesc unelte ale lui Dumnezeu spre îndreptarea noastră;

Bucură-te, cela ce ochilor duhovniceşti ai celor ce se pocăiau lacrimile lui Ezechia şi suspinările lui Manase ai înfăţişat;

Bucură-te, cela ce în cărţile tale pline de dumnezeiască înţelepciune nevoinţele şi ostenelile vechilor nevoitori ai arătat;

Bucură-te, cela ce în viaţa ta acestora cu desăvârşire ai urmat;

Bucură-te, ierarhe Ignatie, al pocăinţei şi rugăciunii lucrător şi dascăl prea ales!

Condac 9

Toată Oştirea cea îngerească şi soborul ierarhilor se minunau văzându-te pe tine, noul bine plăcut al lui Dumnezeu, cum străluceai prin mari osteneli şi nevoinţe. Iar noi, fericindu-te lui Dumnezeu, celui ce te-a proslăvit, strigăm: ***Aliluia!***

Icos 9

Către o nouă şi mult ostenicioasă ascultare într-un ţinut îndepărtat al patriei tale, ai plecat, ierarhe Ignatie, atunci când de la Arhiereul cel mai înainte de veci, Domnul nostru Iisus Hristos, ţi s-a înmânat toiagul arhieresc de arhipăstorul oraşului împărătesc, în catedrala din Kazan a Împărătesei Cereşti. Cunoscând întru aceasta voia lui Dumnezeu, ca şi în ţară străină să se propovăduiască de către tine Evanghelia Împărăţiei lui Dumnezeu, cu smerenie strigăm ţie:

Bucură-te, cela ce la hirotonie harul dumnezeiesc cu îmbelşugare l-ai primit;

Bucură-te, cela ce eşti plin de apostolească învăţătură şi cu darurile ei mântuitoare pe toţi credincioşii îi adapi;
Bucură-te, credincios lucrător al viei lui Hristos;
Bucură-te, alăută duhovnicească, mişcată de Duhul Sfânt;
Bucură-te, podoabă cea de Dumnezeu insuflată a arhiereilor;
Bucură-te, că prin gura ta Domnul Cel iubit de tine propovăduia;
Bucură-te, că pe fraţii şi fiii tăi duhovniceşti din mănăstirea prea cuviosului Serghie, deşi cu trupul i-ai părăsit, însă în rugăciunile tale nicicum nu i-ai uitat;
Bucură-te, milostiv apărător al tuturor credincioşilor şi necredincioşilor, care te cheamă în ajutor;
Bucură-te, ierarhe Ignatie, al pocăinţei şi rugăciunii lucrător şi dascăl prea ales!

Condac 10
Îngreunat fiind de neputinţa trupească şi de nevoinţele întru care ai petrecut, ai mers în mănăstirea Sfântului Nicolae, cea care este lângă râul Volga, ierarhe Ignatie, venind a-ţi găti sufletul pentru plecarea din această lume, şi acolo întru cugetare la Dumnezeu şi pustnicească rugăciune zilele săvârşindu-ţi, fără tăcere ai cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 10
Grabnic ajutător şi mângâietor, ai fost ierarhe Ignatie, nu numai celor ce veneau la tine, ci şi celor din depărtare, cu scrierile tale mângâindu-i, duhul lor îmbărbătându-l şi inţelepţindu-l. Pentru aceasta îţi şi strigă cei ce preţuiesc cărţile tale cele pline de dumnezeiască înţelepciune:
Bucură-te, păstorul nostru cel bun;
Bucură-te, că pe cei care veneau la tine nicicând afară nu i-ai scos;
Bucură-te, că pe cei de aproape şi de departe care cereau ajutorul tău cu dragoste i-ai îmbrăţişat;
Bucură-te, că pe cei ce cu osârdie cinstesc scrierile tale în cea mai strânsă unire cu sufletul tău i-ai primit;
Bucură-te, că pe fiii tăi cei duhovniceşti cu răbdarea creştinească i-ai deprins;
Bucură-te, că a vedea în pătimirile noastre purtarea de grijă a lui Dumnezeu ne-ai povăţuit;
Bucură-te, că pe fiii tăi, a se încredinţa cu totul dumnezeieştii pronii i-ai învăţat;
Bucură-te, că împlinirea întru noi a voii Lui, la Domnul ca pe o mare milă a o cere ai poruncit;
Bucură-te, ierarhe Ignatie, al pocăinţei şi rugăciunii lucrător şi dascăl prea ales!

Condac 11

Cântare prea umilicioasă ai adus PreaSfintei Treimi în toate zilele vieţii tale pământeşti, Ignatie prea lăudate. Iar acum, stând înaintea scaunului Împăratului Slavei, roagă-te pentru noi, cei ce cinstim sfântă pomenirea ta, ca prin rugăciune şi pocăinţă curăţindu-ne, dimpreună cu tine să cântăm în veci lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 11

Mare luminător al Sfintei Biserici Ortodoxe ai fost în viaţa ta, ierarhe Ignatie, şi pentru aceasta ţi-a dăruit sfârşit minunat Domnul Atotţiitorul, şi în ceruri te-a proslăvit. ***Rugămu-te, milostive ierarhe, cere şi pentru noi, păcătoşii, care îţi cerem ajutorul şi mijlocirea, sfârşit în pace şi fără de durere vieţii noastre, răspuns bun la înfricoşata Judecată a lui Hristos şi moştenirea Împărăţiei Cerurilor***, ca să strigăm ţie cu bucurie:

Bucură-te, cela ce prin dreptul tău sfârşit viaţa ta cea dreaptă o ai pecetluit;
Bucură-te, cela ce apropierea plecării tale mai înainte o ai văzut;
Bucură-te, cela ce pe Cerescul Mire al sufletului tău cu făclia aprinsă l-ai întâmpinat;
Bucură-te, cela ce în ziua sfârşitului tău, pe Mântuitorul înviat dimpreună cu femeile mironosiţe L-ai văzut;
Bucură-te, cela ce pe cinstitorii tăi nici după moarte de mijlocirea ta nu îi lipseşti;
Bucură-te, cela ce pe toţi care se roagă ţie cu osârdie, cu harul şi cu purtarea ta de grijă îi acoperi;
Bucură-te, cela ce pe fiii tăi a se ţine fără abatere de Sfânta credinţă ortodoxă, singura adevărată, i-ai învăţat;
Bucură-te, cela ce a primi înşelările cele ereticeşti şi a lua aminte la viclenele lor îndemnuri cu străşnicie ai oprit;
Bucură-te, ierarhe Ignatie, al pocăinţei şi rugăciunii lucrător şi dascăl prea ales!

Condac 12

Har s-a dat ţie de la Dumnezeu, ierarhe al lui Hristos, Ignatie, a te ruga pentru noi şi a ne călăuzi pe calea mântuirii, ca fiind curăţiţi prin pocăinţă, în cămara cea prea împodobită a Mântuitorului să intrăm şi acolo, dimpreună cu tine şi cu toţi cei ce bine au plăcut lui Dumnezeu, bucurându-ne să-I cântăm: ***Aliluia!***

Icos 12

Cântând lui Dumnezeu celui minunat întru sfinţii Săi, te lăudăm pe tine, Ignatie fericite, ca pe un prieten al lui Hristos, care prin neabătuta lucrare a poruncilor Lui fericirea Raiului ai dobândit. Roagă-te pentru noi, păcătoşii, ca dimpreună cu tine părtaşi ai Cinei Domnului să fim şi noi, cei ce cu dorire strigăm ţie:

Bucură-te, că prin prea adâncă smerenia ta, şi prin sărăcia cea duhovnicească Împărăţia Cerurilor ai aflat;

Bucură-te, că această virtute la temelia tuturor nevoinţelor monahiceşti a o pune ai poruncit;
Bucură-te, că plângând pentru păcatele tale, de Domnul însuşi ai fost mângâiat;
Bucură-te, că pentru blândeţea sufletului tău, drept răsplată moştenirea Vieţii veşnice ai dobândit;
Bucură-te, că în viaţa cea pământească dreptatea lui Hristos, iar nu hrana trupească ai căutat, iar acum, în ceruri, cu ea din belşug te-ai săturat;
Bucură-te, că pentru milostivirea ta faţă de aproapele, de Dumnezeu, Dăruitorul îndurărilor ai fost miluit;
Bucură-te, că pentru curăţia îngerească a inimii tale pe Dumnezeu L-ai văzut;
Bucură-te, că toate clevetirile şi ocările celor ce te urau, pentru Domnul le-ai iertat, şi pentru aceasta, de comoara cea mare - dumnezeiasca înfiere - ca un făcător de pace te-ai învrednicit;
Bucură-te, ierarhe Ignatie, al pocăinţei şi rugăciunii lucrător şi dascăl prea ales!

Condac 13 (de 3 ori)
O, prea minunatule şi bine plăcutule al lui Hristos, părinte ierarhe Ignatie! Primeşte această mică rugăciune, însă din inimi ce te iubesc şi te cinstesc adusă, şi ne izbăveşte pe noi cu atotputernica ta mijlocire de toată durerea, suferinţa şi întristarea, aprinde inimile noastre reci cu focul credinţei şi al dragostei de Dumnezeu, dăruieşte-ne pocăinţă mai înainte de sfârşit, fii nouă călăuzitor către Împărăţia Cerurilor, ca acolo, dimpreună cu tine şi cu toţi cei ce au bine plăcut lui Dumnezeu, în vecii vecilor să îi cântăm: ***Aliluia!***

Apoi se repetă iarăşi:

Icos 1
Arhanghelii şi îngerii se minunau de vieţuirea ta, părinte ierarhe Ignatie, căci din pruncie ai avut mare dorire către Dumnezeu şi întru poruncile Lui ai petrecut neabătut viaţa ta. Minunându-ne de această bună pricepere a ta, cu umilinţă strigăm ţie:
Bucură-te, că pe părinţii tăi îndureraţi de nerodire, cu naşterea ta i-ai mângâiat;
Bucură-te, odraslă minunată şi de neam cinstit;
Bucură-te, necontenită bucurie a îngerului tău păzitor;
Bucură-te, cela ce cu blândeţea şi supunerea ta pe părinţii şi povăţuitorii tăi i-ai uimit;
Bucură-te, cela ce din pruncie te-ai gătit pentru ascultare monahicească;
Bucură-te, cel ce sufletul tău de prunc către Dumnezeu l-ai îndreptat;
Bucură-te, cel ce clipele de răgaz ale pruncieii tale în rugăciune şi cugetare la Dumnezeu le-ai petrecut;

Bucură-te, cela ce pentru fraţii şi surorile tale mai mici pildă de rugăciune şi ascultare te-ai arătat;
Bucură-te, ierarhe Ignatie, al pocăinţei şi rugăciunii lucrător şi dascăl prea ales!

Condac 1

Cel ce ai fost ales de Împăratul Ceresc şi proslăvit de El, ***părinte ierarhe Ignatie, prăznuind acum prea cinstită pomenirea ta, cu osârdie te rugăm: călăuzeşte-ne la calea mântuirii, izbăveşte-ne de vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi, de scârbe şi de dureri pe cei ce cu dragoste strigăm ţie: Bucură-te, ierarhe Ignatie, al pocăinţei şi rugăciunii lucrător şi dascăl prea ales!***

Rugăciune către Sfântul ierarh Ignatie Briancianinov

O, mare, prea minunate şi bine plăcutule al lui Hristos, părinte ierarhe Ignatie primeşte cu milostivire rugăciunile pe care cu dragoste şi recunoştinţă ţi le aducem! Auzi-ne pe noi, cei sărmani şi neajutoraţi, care cu credinţă şi iubire la tine cădem şi cerem călduroasa ta solire pentru noi înaintea scaunului Domnului Slavei. Ştim că mult poate rugăciunea dreptului, care milostiv face pe Stăpânul.

Tu, din anii pruncieі tale, pe Domnul cu înflăcărare l-ai iubit şi numai Lui a-I sluji voind, toate cele frumoase ale lumii acesteia întru nimica le-ai socotit. Tu, lepă-

dându-te de tine şi luându-ţi crucea ai urmat lui Hristos. Tu de voie ai ales calea cea strâmtă şi mâhnicioasă a vieţii monahiceşti şi pe această cale virtuţi mari ai dobândit. Tu, prin scrierile tale, inimile oamenilor de cea mai adâncă evlavie şi supunere către Atotputernicul Ziditor le-ai umplut, iar pe păcătoşii cei căzuţi cu înţeleptele tale cuvinte a-şi cunoaşte nimicnicia şi a alerga întru pocăinţă şi smerenie la Dumnezeu i-ai povăţuit, îmbărbătându-i cu nădejdea în milostivirea Lui. Tu, pe cei ce alergau la tine afară nicicând nu i-ai scos, ci părinte iubitor de fii şi bun păstor tuturor le-ai fost: nici acum nu ne părăsi pe noi, care ţie cu osârdie ne rugăm şi la ajutorul şi acoperământul tău scăpăm.

Cere pentru noi de la Domnul cel iubitor de oameni sănătate sufletului şi trupului, neclintită fă credinţa noastră, întăreşte puterile noastre care slăbesc întru ispitele şi întristările veacului acestuia, încălzeşte cu focul rugăciunii sufletele noastre cele reci, ajută-ne, ca prin pocăinţă fiind curăţiţi, sfârşit creştinesc vieţii noastre să primim şi în cămara cea prea împodobită a Mântuitorului să intrăm dimpreună cu toţi cei aleşi, şi împreună cu tine să ne închinăm Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Amin!

Viaţa Sfântului ierarh Ignatie Briancianinov

Tropar: Apărător al Ortodoxiei, învăţător şi făptuitor al rugăciunii şi al pocăinţei; împodobire de Dumnezeu inspirată a arhiereilor, slavă şi laudă a monahilor: cel ce prin scrierile tale ne-ai înduhovnicit pe noi toţi. Flaut duhovnicesc, Ignatie de Dumnezeu înţelepţit, roagă-L pe Cuvântul Hristos Dumnezeu, pe Carele în inima ta L-ai purtat, să ne dăruiască nouă mai înainte de sfârşit pocăinţă.

***

La Sinodul local al Bisericii Ortodoxe Ruse consacrat mileniului de la creştinarea Rusiei (iunie 1988, Lavra Serghiev Posad), ***Sfântul ierarh Ignatie a fost alăturat la ceata sfinţilor. De la această dată moaştele sale odihnesc în Biserica Mântuitorului din mănăstirea Tolgsk-Vedenski din oraşul Iaroslavl***.

"Flaut duhovnicesc" a fost numit el în troparul închinat lui. Viaţa sa aminteşte istoriavechilor Paterice. ***S-a născut la 6 februarie 1807 în satul Pokrovskoie, gubernia Vologda, în familia unui demnitar înstărit. Din copilărie îi plăcea să citească cărţi duhovniceşti.***

De la vârsta de 15 ani începe să viseze la viaţa monahicească şi la intrarea în mănăstire, dar este trimis de către tatăl său la Şcoala superioară de inginerie militară de la Sankt-Petersburg.

La examen era de faţă şi viitorul împărat, marele cneaz Nicolai Pavlovici. Înfăţişarea nobilă a tânărului şi cunoştinţele sale strălucite l-au interesat pe marele cneaz, care l-a invitat la palatul Anicikov, reşedinţa sa. Din acest timp Brianceaninov devine pensionarul marelui cneaz.

Era primul la toate ştiinţele. Puţini însă erau cei care bănuiau ce se petrece în tainiţele sufletului viitorului inginer militar.

"***Au trecut aproape doi ani de preocupaţii lumeşti - îşi amintea el - în sufletul meu s-a născut şi a crescut o pustietate îngrozitoare, a apărut foamea şi dorul neostenit după Dumnezeu. Am început să deplâng nepăsarea mea, acea uitare şi delăsare a credinţei la care ajunsesem, pacea fericită pe care o pierdusem, acea deşertăciune ce mă cotropise şi care mă apăsa, mă înfricoşa, mă umplea de sentimentul părăsirii, al lipsei de viaţă!***" ***- Era tânguirea sufletului ce se îndepărtase de adevărata sa viaţă - Dumnezeu.***

Cugetările la ştiinţele studiate de el cu asiduitate în şcoală l-au adus în pragul deznădejdii: ***"Întrebam ştiinţele: "Ce bunuri îi daţi voi omului? Omul este veşnic, şi bunurile sale se cuvine să fie veşnice. Arătaţi-mi acele bunuri veşnice, acea bogăţie veritabilă, pe care aş putea s-o iau în cealaltă lume! Până acum am văzut numai cunoştinţe, ca să zic aşa, împrumutate, la nivel terestru, ne mai fiind bune la nimic după despărţirea sufletului de trup… Ştiinţelor! Daţi-mi, dacă sunteţi în stare, ceva veşnic, pozitiv, daţi-mi ceva inalienabil şi adevărat, ceva vrednic de a fi numit proprietate a omului!"*** - Ştiinţele tăceau.

În această perioadă Brianceaninov frecventa casa prezidentului Academiei de Arte, Alexei Olenin, unde, conform tradiţiei, se adunau dintotdeauna scriitorii, artiştii, savanţii. Aici el se întâlnea cu Puşkin, Gnedici, Krîlov, îşi citea compoziţiile sale rămase nouă necunoscute. Dar slava unui scriitor nu-l interesa. Literatura laică ce prospera în societatea cultivată, voit sau ne voit era în opoziţie cu Biserica.

Gogol a afirmat că literatura ar trebui să fie "o treaptă nevăzută spre creştinism" - dar în ansamblu literatura rusă n-a mers pe această cale.

Dacă în "artistism", după cum socoteau Sfinţii Părinţi, aproape negreşit se ascunde păcătoşenia, de aceasta se fac vinovate falsele tradiţii multiseculare. Ştiinţa pătrun-

dea în lume, literatura în suflet, şi dacă el (sufletul) nu era temeinic apărat de credinţa în adevăratul Dumnezeu, atunci el se degrada şi pierea. Pierea de "frumuseţurile" neobişnuite şi de rezultatele extraordinare.

Literatura şi ştiinţa slujeau aceleiaşi tendinţe de respingere a omului de la Hristos, a fărâmiţării sufletului, a împrăştierii şi distrugerii tuturor puterilor sufleteşti ale omului, în loc de a le reuni laolaltă.

După cum observa Sfântul ierarh Ignatie ***"talentul omenesc în toată puterea şi frumuseţea sa nefericită s-a dezvoltat mai ales în direcţia reprezentării răului; în reprezentarea binelui el apare îndeobşte slab, palid, nefiresc."***

Pentru ca scriitorul să poată deosebi "lumina" de "întuneric", Sfântul ierarh Ignatie îl îndruma să-i citească pe Sfinţii Părinţi. ***"Optsprezece veacuri în glasul lor - scria el în eseul autobiografic "Plângerea mea" (1847) - mărturisesc unanim unicitatea învăţăturii dumnezeieşti!"***

Împreună cu colegul său Mihail Cihacev, viitorul ierarh lua parte la slujbele de la catedrala Kazanskaia şi vizita adesea metocul mănăstirii Valaam. În căutările lor duhovniceşti ei au fost ajutaţi foarte mult şi de călugării de la Lavra Sfântului Alexandrii Nevski.

"Dimitrie Brianceaninov - scrie biograful său - devenise în suflet un adevărat ascet, înconjurându-se de scrierile Sfinţilor Părinţi, pe care le recitea cu pasiune."

După terminarea şcolii a început lupta pentru demisie. Împotriva lui s-a ridicat întreaga conducere împreună cu marele cneaz şi cu împăratul Nicolai Pavlovici (era în 1826). A fost chemat la palatul Mihailovski, unde i s-a propus orice slujbă şi orice post în regimentul de gardă, Brianceaninov însă o ţinea una şi bună, zicând că el voieşte să se ducă la mănăstire.

"Mai onorabil e să-ţi salvezi sufletul, rămânând în lume" - a remarcat marele cneaz.

"A rămâne în lume şi a dori să te mântuieşti - răspundea tânărul ofiţer - e totuna cu a nimeri în foc şi a dori să nu arzi". A fost trimis totuşi să slujească în cetatea Dinaburg. Aici el îşi petrecea timpul în singurătate, bolind şi corespondând cu ieromonahul Leonid (Nagolkin), viitorul stareţ de la Optino, cu care făcuse cunoştinţă în Lavră.

După convorbirea cu el, Brianceaninov scria: “***Părintele Leonid mi-a smuls inima… îl voi urma pe stareţ şi mă voi preda lui cu tot sufletul***”.

În cele din urmă sănătatea lui s-a înrăutăţit într-atât încât în 1827 demisia i-a fost acceptată. Asta s-a întâmplat fără ştirea părinţilor, care aflând vestea, au încetat de a-i mai trimite vreun ajutor bănesc şi au rupt orice relaţie cu el.

Rămânând fără mijloace financiare, a sosit la Petersburg în straie ţărăneşti şi de acolo s-a îndreptat spre mănăstirea Sfântul Alexandru Svirski, aflată pe malul lacului Ladoga. Acolo vieţuia pe atunci părintele Leonid. În 1829 s-a aflat un timp la Pustia Optino.

În 1831 Brianceaninov a primit schima mică în catedrala învierii din Vologda, luând numele de Ignatie în cinstea Sfântului mucenic Ignatie, purtătorul de Dumnezeu.

- ✓ *La data de 4 iulie, în acelaşi an, a fost hirotonit ierodiacon, apoi ieromonah.*
- ✓ *În 1832 a fost numit egumen al mănăstirii Lopotov.*
- ✓ *La 1 ianuarie 1834, din dispoziţia Sinodului egumenul Ignatie a fost ridicat la rangul de arhimandrit şi trimis din ordinul împăratului la Pustia Serghievo, nu departe de Sankt - Petersburg. Aici a petrecut 23 de ani.*

Împovărat de nenumărate sarcini gospodăreşti, Brianceaninov a găsit totuşi timp să se ocupe şi de scris. Aici, în Pustia Serghievo au fost create majoritatea operelor sale, inclusiv monumentalul “Patericon”.

Exprimarea în scris era pentru el o necesitate duhovnicească. “Scrierile lui purtau pecetea harului divin. El scria atunci când slovele dumnezeieşti se atingeau de urechea lui fină, când în inima lui răsăreau cuvintele trimise de Dumnezeu” - stă scris în Viaţa compusă la canonizarea lui.

În articolul “**Păstorul creştin şi artistul creştin**” Sfântul ierarh Ignatie scrie: “***Când talentul îşi însuşeşte caracterul evanghelic, acest proces fiind la început însoţit de trudă şi luptă lăuntrică, atunci artistul este iluminat de sus, numai atunci el poate să grăiască cu sfinţenie, să psalmodieze cu sfinţenie, să picteze cu sfinţenie***.”

Ale sale “**Experienţe ascetice**” au fost primite cu dragoste în cele mai austere şi îmbunătăţite mănăstiri - în Pustia Sarovului, Pustia Optino, în Lavra Sfânta Treime de la Serghiev Posad ş.a.

La Sfântul Munte Athos, scrierile episcopului Ignatie au trezit o admiraţie plină de evlavie faţă de autorul lor. În scurt timp ele au fost recunoscute în toate eparhiile ca unul din cele mai bune îndreptare pentru viaţa duhovnicească, în afară de asta scrisorile lui se îndreptau către toate colţurile Rusiei - multe din ele fiind scrise cu o adevărată măiestrie.

Sfântul ierarh Ignatie era cu totul lipsit de conştiinţa trufaşă că este scriitor. Scrierile sale el le considera ca aparţinând patrimoniului Bisericii.

Ca urmare a climei neprielnice, Sfântul ierarh Ignatie era mereu bolnav. Iarna anului 1847 şi-a petrecut-o în chilie, dar aproape in fiecare zi era văzut la masa de scris. În primăvară a cerut să fie slobozit din funcţia de egumen, dar nu i s-a acordat decât un concediu de un an.

În 1847 soseşte la mănăstirea Nicolo-Babaievski de pe Volga, unde, în mijlocul unei naturi minunate şi-a mai întărit sănătatea.

În 1856 vine la Pustia Optino, intenţionând să-şi clădească o chilie la schit pentru a se închide în tăcere pentru tot restul vieţii.

Din nou n-a fost lăsat la odihnă, în data de 27 octombrie 1857 arhimandritul Ignatie este sfinţit episcop al Kaukazului.

În noiembrie este chemat de către împărăteasa Alexandra Fedorovna, care i-a înmânat o panaghie împodobită cu briliante şi rubine în amintirea împăratului defunct.

Noul episcop părăseşte Pustia Serghievo neavând nici măcar bani de drum - nu agonisise nimic. A fost nevoit să se împrumute de la o persoană particulară.

În ianuarie 1858 soseşte la Stavropol. Eparhia s-a dovedit a fi într-o stare deplorabilă. A trebuit să ia totul de la început.

În 1861 se îmbolnăveşte grav şi devine clar că trebuie sa părăsească definitiv tărâmul de activitate pastorală. Se mută cu traiul în mănăstirea Nicolo-Babaievski.

Văzând că mănăstirea este săracă - în casa de bani erau doar 60 de ruble - el îşi vinde panaghia, cadoul împărătesei, cu 30 de mii de ruble, donând aceşti bani pentru nevoile mănăstireşti.

În ultimii săi ani Sfântul ierarh Ignatie se ocupa, de lecuirea propriilor boale, cât şi a ţăranilor suferinzi veniţi din tot ţinutul; renovează, şi în exterior şi în interior, chinovia modestă şi tihnită, care începuse pe vremea lui să primească tot mai mulţi pelerini; pregăteşte pentru tipar Patericul şi scrie câteva lucrări noi.

Articolele, tratatele, predicile şi scrisorile sale din ultima perioadă conţin o uimitoare bogăţie a gândirii, iluminată dinăuntru de un sentiment viu al iubirii duhovniceşti.

Episcopul Ignatie a adormit în linişte şi pace, la ceasul rugăciunii, în data de 30 aprilie 1867.

Cu toate că majoritatea scrierilor sale este destinată monahilor, în general însă ele sunt adresate, după cum arată el însuşi în prefaţa la volumul IV - ***"tuturor creştinilor pravoslavnici, dornici să se familiarizeze cu viaţa ascetică după cugetul Sfinţilor Părinţi, după cugetul Bisericii".***

El a găsit de cuviinţă ***"să înfăţişeze societăţii creştine un rezumat al viziunii sale asupra Pământului Făgăduinţei"***, adică a mănăstirii veşnice a sufletului.

În veacul de acum lumea sortită pieirii şi fizic şi duhovniceşte, literalmente imploră mântuirea.

Toată lumea cunoaşte actuala criză ecologică, care este urmarea crizei spirituale a omenirii ajunsă la apogeul prăbuşirii sale sufleteşti.

După cum spunea ieromonahul Serafim Rose în 1982: "Vizitatorul din orice ţară a secolului al XIX-lea, uitându-se la programele noastre de televiziune, la atracţioanele reclamele, filmele şi muzica noastră - aproape la fiece aspect al culturii noastre moderne - ar crede că a nimerit în ţara unor smintiţi, care au pierdut orice contact cu realitatea cotidiană."

De multe secole, forţele întunericului ce pregătesc venirea antihristului se folosesc cu abilitate de slăbiciunile naturii omeneşti, convingându-ne că în această lume e bine sa trăim lejer, necugetat, "frumos" şi "fericit".

Şi cum ar trebui de fapt să trăim? Răspunsurile au fost date demult în scrierile unor astfel de scriitori ca Sfântul ierarh Ignatie Brianceaninov. Această literatură trebuie să fie citită anume astăzi.

Viaţa Sfântului ierarh Ignatie Briancianinov rezumată de arhiepiscopul Averchie (Tausev) din Jordansville “Marea apostazie”- la un centenar de la bine credinciosul sfârşit al episcopului Ignatie Briancianinov